

Kázání: 42. Pane nenech nás uschnout!

Kázání: Pane nenech nás uschnout!

Sestry a bratři, ne že bych byl snad odborník, ale vždycky v předjaří mi to nedá, vezmu zahradnické nůžky a jdu na to. Nevím, co si o mně těch pár stromků myslí, nejspíš jsou vždycky trochu nervózní a mají strach, co jim zase provedu.

Nic naplat, prořezávky jsou nezbytné. Bez nich by se v koruně za pár sezón utvořila nepěkná tlačence, větve by se vzájemně utiskovaly a měly by špatný přístup ke slunci. Důsledkem takového neřízeného vývoje je potom špatná kondice stromku a menší množství ovoce, navíc horší kvality.

Dokonce se mi stalo, že jeden stromek – už měl léta – si řekl, že tohle prořezávání nemá zapotřebí, a klidně si celý uschnul. Řeknu vám, vypadá to potom opravdu divně, stromek sice stojí na místě a tváří se jakoby se nic nestalo, ale ve skutečnosti v něm není ani trocha života, natož nějaké ovoce.

Ježíš v dnešním textu přirovnává sám sebe ke kmeni vinné révy (Jan 15,1-8). Pokud nemáte vinohrad a pěstování révy nerozumíte, nic se neděje, klidně si představte třeba nějakou obyčejnou jablůňku na Boží zahrádce. Větve bez kmene nejsou k ničemu. A na druhé straně kmen zase potřebuje větve, jinak se ovoce plodit nedá.

Co tahle metafora znamená? No že my křesťané se prostě neobejdeme bez Krista, jehož učení a život jsou měřítkem veškerého našeho konání. Současně platí, že Pán Bůh se jaksi neobejde bez těch, kdo na kmeni vytvářejí korunu a plodí ovoce.

Takové ty řeči, že tu máme tisíciletou křesťanskou civilizaci a že si ji nenecháme nikým vzít, připomínají spíš onen suchý stromek, který se sice jako stromek jeví, ale ve skutečnosti v něm žádná Ježíšova míza neproudí, natož aby nesl chutné ovoce.

Prostě pokud má církev, národ, sbor nebo rodina k něčemu vypadat, musí vzít vážně Ježíšovy pokyny.

Vlastně je to, když se to tak vezme, pokyn jeden jediný: *„To vám přikazuji, abyste jeden druhého milovali“* (Jan 15,17).

Když seděl Jan Hus v temné kostnické kobce, napsal podobný vzkaz do Čech: *„Také prosím, abyste se milovali, dobrých násilím tlačiti nedali a pravdy každému přáli.“* K tomu není co dodat.

Všelijaké krize, kdy je náš stromek prořezáván, aby k něčemu vypadal a nezabíral jen místo, přicházejí a přicházejí budou. Není třeba propadat hned panice nebo sebelítosti. Naopak.

Prořezávka nám může pomoci být lepšími lidmi, lepšími křesťany, lepším národem. Pročistí se koruna, začne se lépe dýchat a zlepší se přístup ke slunci.

Ovšem pouze za předpokladu, že se necháme vyživovat Kristovou mízou vzájemné solidarity, sounáležitosti a obětavosti. Potom ani zákeřný virus nemusí být fatální, ale může posloužit k harmoničtější koruně a lepšímu ovoci.

„Zůstanou-li má slova ve vás, prostě, oč chcete, a stane se vám,“ říká Ježíš svým učedníkům.

Tak tedy, Pane, prosíme, nenech nás uschnout, ale naplňuj nás tou svojí zázračnou mízou, ať naše ovoce není trpké a k zahoezení. Amen.

Sestry a bratři, pomalu se rozvolňuje a já už mám prvního Pfizera za sebou. Vypadá to nadějně. Myslím na vás, modlím se za vás a těším se na shledanou.

Petr Červinský

kazatel baptistického sboru Petra Chelčického v Lovosicích

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté – Česká republika](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj baptistických sborů](#)